

МУЗИЧНО-ТЕАТРАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОГО СМАКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ
Лазаренко Г. А.

Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С.Сковороди, м.Харків

Творчий розвиток дитини є одним з пріоритетних завдань реформування системи освіти. Творчо спрямовані особистості притаманні активність у мисленні та діях, ініціативність, образна уява. Вона виявляє здатність помічати, переживати, творити нове, отримувати задоволення від результату й від самого процесу творення. Театр формує смак дитини. В основі музично-театральної діяльності лежить розвиток емоційної чутливості до прекрасного, негативного ставлення до потворного.

Музично-театралізована діяльність є ефективним засобом педагогічного впливу на розвиток особистості дошкільника, що передбачає формування умінь «входить в образ» та «тримати» його впродовж усієї театралізованої діяльності; передавати характерні особливості різних художніх образів; переносити здобуті уявлення в самостійну ігрову діяльність; прищеплення дітям інтересу до театру як до виду мистецтва. Водночас музично-театралізована діяльність є специфічним видом дитячої активності. У відвертому ставленні до художнього образу, втіленні його в різних формах музично-театралізованої діяльності дитина виявляє рівень художньо-естетичного сприймання, певні знання та вміння, здобуті в умовах спеціально організованого навчання.

Музично-театралізована діяльність дозволяє вирішити безліч актуальних проблем сучасної педагогіки і психології, формує художньо-естетичний смак, розкриває духовний і творчий потенціал дитини.

ФІЗИЧНІ ВПРАВИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ ЦИКЛІЧНИМИ ВИДАМИ СПОРТУ

Леснік В. О.

Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С.Сковороди, м.Харків

Під фізичними вправами розуміються усвідомлені дібрани рухові дії, які здійснюють з метою фізичного загартування. У нашому дослідженні фізичні вправи розглядаються як засіб формування вольових якостей студентів, оскільки під час виконання фізичних вправ виховуються якісні характеристики майбутніх фахівців: впевненість у своїх силах, дисциплінованість, ініціативність, мужність, наполегливість, сміливість. Організоване виконання групових фізичних вправ має велике значення для формування почуття дружби, товариськості, взаємовиручки. Самостійне виконання фізичних вправ сприяє впливає на діяльність центральної нервової системи, на зміцнення м'язової системи, органів кругообігу, знімає втому головного мозку і підвищує працездатність людини. Фізичні вправи мають велике значення для розвитку і зміцнення опорно-рухового апарату. Позитивно впливають фізичні вправи на внутрішні органи людини, насамперед на серце і легені. Особливої уваги заслуговують заняття циклічними видами спорту, що розвивають вольові, моральні, інтелектуальні якості.

Отже, самостійне виконання студентами фізичних вправ є важливим чинником у формуванні їх вольових якостей. Для досягнення бажаних результатів необхідно, щоб усі засоби фізичного виховання використовувалися комплексно, у взаємозв'язку.

ЗАСАДИ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ ПРИ ФОРМУВАННІ МІЖОСОБИСТІСНИХ ВЗАЄМИН ВИХОВАНЦІВ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩІНІ А. МАКАРЕНКА, В. СУХОМЛИНСЬКОГО

Руденко Н.В

Харківський національний автомобільно-дорожній університет, м. Харків

Педагогічна спадщина А. Макаренка, В. Сухомлинського базується на ідеях егалітарності, особистісно-орієнтованого підходу до дитини, спільного та однакового навчання і виховання хлопчиків та дівчаток, орієнтації їх на рівні партнерські ролі в сім'ї та суспільстві, рівноцінності у всіх сферах людського буття.

На думку педагогів, гендерні засади полягають у: спрямуванні особистісного розвитку хлопчиків та дівчаток шляхом збереження рівності в правах і можливостях, в розробленні стратегії навчально-виховної роботи, яка б орієнтувала дітей на повагу до особистості, партнерських міжособистісних взаємин; недопустимо протиставляти дітей за статевою ознакою; важливо розвивати вміння протистояти статевотипізованим очікуванням, підтримувати дружнє співіснування статей в гендерно-нейтральному вихованні.

Вчені впевнені, що хлопчики та дівчатка можуть бути друзями і поважати один одного. Вони мають отримати рівнозначне виховання на базі однакових статевих ролей, включення в однакові види діяльності. Ці ідеї знайшли відображення у гендерному підході до освітнього процесу.